

Henry Aflecht

DEKKARIVUODET YKSITYISETSIVÄNÄ

HENKKA AFLECHT

KIITOS

Haluan tässä kirjassa kiittää luottamuksesta kaikkia yhteistyökumppaneita ja asiakkaita vuosien ajalta. Annoitte luottamuksenne tietäen, että teimme näitä töitä varsin vailla koulutusta ja paikoin myös lakia rikkoen. Päämäärämme oli kuitenkin yhteinen, hankkia teille vastauksia asioihin, joiden vuoksi menetitte yöunenne. Aina kaikki ei mennyt putkeen ja epäonnistuimme, koska mekin olimme erehtyväisiä. Minä tein virheitä ja opin niistä. Poliisia haluan kiittää maalaisjärjellä hoidetuista tilanteista, joissa meidän menetelmät poliisi varmasti huomasi, mutta ei niihin puuttunut. Näin oikeus tapahtui, vaikka keinot olivat kyseenalaisia.

Henry Aflecht

HENKKA AFLECHT

DEKKARIVUODET

YKSITYISETSIVÄN ELÄMÄÄ

Seurantakeikat 1–15

© 2024 Henry Aflecht

Kannen suunnittelu: Karl Aflecht

Sisuksen taitto: Kristian Aflecht

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

Kaikki oikeudet pidätetään. Tämän kirjan tai minkä tahansa sen osan jäljentäminen, tallentaminen mihin tahansa tietokantaan tai lähettäminen sähköisesti, mekaanisesti, valokopiona, nauhoitteena tai missä hyvänsä muussa muodossa ilman tekijänoikeuden lupaa on kiellettyä.

ISBN: 978-952-80-8221-7

*Tämä kirja on omistettu heille,
joille pensaissa makailu on arkipäivää.*

DEKKARIVUODET

ALKUSANAT

Jokaisessa työssä ja jokaisella alalla on tietty ammattietiikka, joka määrittelee toimintatavat ja käytännöt työtehtävissä.

Meillä ei sellaisia ollut. Me käytimme erittäin kyseenalaisia metodeja, kunhan seurantakeikka saatiin kunnialla maaliin ja asiakkaalle selvyys tilanteesta. Päädyin tuolloin, 90-luvulla tekemään henkilöseurantaa ja sen myötä kaikkia yksityisetsivän nimikkeen alle mahtuvia töitä täysin vahingossa, ymmärtämättä niistäkään töistä ennestään mitään. Tein keikkoja aktiivisesti vajaan 11 vuotta, jonka aikana näin ja koin todennäköisesti kaiken mitä niissä töissä voi vastaan tulla. Viimeisimmät, satunnaiset keikat tein vain jokunen vuosi sitten. Kerron myös muutaman pahasti kämmätyn keikkahetken, koska aina ei onnistu.

Olin siihen pestiin täysin yksi yhteen jonkun randomin, ostarilta löydetyn hepun kanssa. Mitään osaamista ei ollut. Ensimmäinen asiakkaani Ravintola Kappelin narikasta tiesi sen, mutta halusi kuitenkin palkata minut, koska ei hän ketään muutakaan siihen osannut kysellä.

Ainoa etuni niihin töihin oli kekseliäisyys, jota hyödynsin jo pienestä pitäen vähän laittomiinkin keikkoihin, kuten aiemmissa kirjoissani olen kertonut.

Dekkarin töissä täytyy olla kyky improvisoida nopeasti muuttuvissa tilanteissa ja siinä sitten punnitaan kyky tehdä niitä töitä. Jos impro ei suju, jää herkästi luu kouraan. Mikään keikka ei ollut etukäteen selvä, mitä keikalla tulee tapahtumaan, tai miten se päättyy. Se toisaalta olikin sen työn parhaita puolia. Se oli kuin lätkämätsi, jossa et voi tietää mitä peliliikkeitä vastustaja tulee tekemään. Pelattava silti on ja mielellään voitettava.

Moni alan ammattilainen on kirjoittanut kirjoja heidän työvuosistaan. Yhtään kirjaa en ole lukenut. En siis tänä päivänäkään tiedä, kuinka sitä työtä tulisi oikeasti tehdä. Kerron nyt kuitenkin oman taipaleeni ajalta keikkoja ja toimintatapoja, sekä sen syyn, miksi itsestäni kasvoi kaikkea mahdollista epäilevä ihminen. Kun tarpeeksi töiden lomassa näki, miten suhteissa valehdellaan ja petetään, tai työympäristössä pöllitään tavaraa omasta duunista, se söi luottamusta ihmiskuntaan. Kerron kirjassa tapauksia laidasta toiseen, ihmissuhdekeikoista yrityksiin. Mukana on myös vakuutusetsiväkeikkoja.

Kaikille oikeille dekkareille haluan sanoa, että en päivääkään ole kuvitellut olevani kuten te, tai että vertaisin itseäni teihin, saati mihinkään elokuvien yksityisetsiviin, jotka James Bondin tapaan kiipeilivät pystysuoraa seinää ja kaatoivat naisia. Touhu oli kaikkea muuta. Siihen aikaan ei ollut mitään kouluja tai kursseja, joissa opetella ne duunit. Piti oppia työssä ja toivoa, että ei kovin pahasti mokaisi keikkaa.

Tässä kirjassa kerron onnistuneita ja vähän sinne päin menneitä keikkoja, sekä epätoivoisia hetkiä, jolloin koitin vielä jotenkin rääpiä kintuilleen menevää keikkaa kasaan.

Aiheen arkaluontoisuuden vuoksi nimet, sijainnit ja yritykset on vaihdettu. Kaikki tunnistettavuus on kadotettu, koska tänä päivänäkään valtaosa keikoilla seuratuista henkilöistä ei tiedä, että puoliso tai pomo oli palkannut meidät heidän kannoille. Jokainen tapahtuma on oikeasti tapahtunut sellaisena kuin kerron. Moni kirjassa esiintyvä yritys on edelleen olemassa ja voi hyvin, sekä käyttää vastaavia etsiväpalveluja edelleen, hyvällä menestyksellä. Harva tietää Suomessa näitä palveluja olevankaan.

Jos joku asiakkaistani tämän kirjan lukee ja tunnistaa tarinan omakseen, kuulisin mielelläni miten tarina jatkui. Asiakkaan maksusuorituksen jälkeen kun emme juuri koskaan perään kuulumisia kyselleet, vaikka sattumalta joistain myöhemmin kuulimme.

Työt jouduin virallisesti lopettamaan, kun sain poliisilta yhteydenoton. Firmani toiminta ja sen markkinointi olisi vaatinut uusien lakipykälien mukaisesti luvat toimintaan, jota mainostin. Olin siihen aikaan jo aika väsynyt näkemään ihmisten petollisuutta ja pettämistä, joten lopetin virallisen toimintani siihen. Satunnaista keikkaa otin vielä vuosia sen jälkeen.

Kirjan tapahtumat eivät ole tapahtumajärjestyksessä, vaan satunnaisilta vuosilta tuolta taipaleelta, aikaväliltä 1990–2020.

Kun tarkkaan muistelin oman urani ajalla ihmissuhdepuolen keikkoja ja toimeksiantajia, valtaosa niistä oli miehiä. Niiden keikkojen ylliedustus ei tarkoittanut suinkaan sitä, että naiset pettäisivät useammin, vaan sitä että miehet epäilivät useammin.

Se taas monen kohdalla johtui siitä, että miehet itse olivat pettäneet omassa suhdehistoriassaan, joka oli tehnyt heidät epäluuloisiksi.

Miehillä oli myös pienempi kynnys palkata dekkari perään ja useissa tapauksissa miehen taloustilanne sen myös mahdollisti paremmin. Yhteenvetona voi sanoa, että miehet pettivät huomattavasti naisia useammin. Tästä näkemyksestä tietysti taas joku loukkaantuu, mutta kyllä kiukkua maailmaan mahtuu.

Lähdetään matkalle henkilöseurannan maailmaan.

Minuun otti yhteyttä mieshenkilö, joka halusi keskustella kasvotusten hänen murheestaan. Se oli todella yleistä. Usein asiakas ei halunnut, että mitään kirjallisia jälkiä heidän yhteydenotoistaan jää työn suorittajille, koska niiden vuotaessa vaikkapa seuratulle vaimolle, se voisi sinetöidä sen suhteen lopullisesti, vaikka itse seurannasta olisikin puhtaat paperit tulleet. Joissain tapauksissa kesken keikkaa kyllä olimme viestiyhteydessä, mutta varsinaiset toimeksiannot pyrittiin sopimaan puhelimitse, tai kasvotusten.

Ajelin Katajanokalle tapaamaan asiakasta. Katajanokka on arvokasta aluetta Helsingissä. Katajanokan vanhoissa taloissa on asuntoja, joista saa pulittaa miljoonankin helposti. Erityisesti kattohuoneistoista. Sellaiseen olin nyt hissiä tilaamassa.

Hissi pysähtyi ja metalliveräjän avattuani, näin asiakkaan oven. Ovella oli vastassa kuusikymppinen liikemies, Juhani, joka oli monialayrittäjä taustoiltaan. Hänellä oli takanaan monta exitiä menestyneistä yrityksistä ja eläkeikä alkoi vähitellen kolkutella. Astelin asuntoon ja riisin töppöseni eteiseen. Asunto oli täytetty kalliin näköisillä matoilla. Hirvitti ajatuskin, että jaloissa kulkeutuisi jotain mutaa beigelle eteisen matolle. Mietin, että se maksoi todennäköisesti enemmän kuin tulen koskaan tienaamaan mistään töistä.

Juhani ohjasi mut olohuoneeseen, jossa oli mattojakin kalliimpi sohvaryhmä. Sekin vaaleaa kangasta. Mietin housujeni persauksia, joilla olin jokin tunti sitten istunut hiekkaisella asfaltilla ihmettelemässä, miksi autoni pakoputki kolisi. Siihen sohvaan silti perseeni löin ja toivoin parasta. Juhanan sisustusmaku oli varsin omastani poikkeava, sekä värimaailmaltaan, että erityisesti hinnaltaan. Sohvalle istuttuani Juhani kysyi, otanko teetä. Minähän en niin välitä kahvista, teestä tai varsinkaan alkoholista, mutta kohteliaisuuttani nyökkäsin teelle. Se olisi helpoin saada väkisin juotua.

Keittiöstä kuului hetkisen aikaa kilinää. Katselin olohuoneen seiniä. Maalauksista en varsinaisesti niistäkään tajua mitään, mutta muutama taulu näytti sellaiselta, etten uskaltanut edes hengittää niihin päin. Selvisikin myöhemmin, että ne maksoivat enemmän kuin kaikki autoni yhteensä siihen elämän hetkeen asti. Juhani tuli keittiöstä jonkun arabialaisen posliinilaitteen kanssa, jossa oli kaksi kuppia koloissaan ja jotain teepusseja sen keskellä. Kuppi näytti siltä, että sitä ei kannata rikkoa, koska tämän keikan liksa palaisi sen maksamiseen. Kaikki huokui varakkuutta ja ökyä, joka antoi vähän viitteitä syystä, miksi tällainen autonasentaja oli tullut istumaan siihen tupaan.

Juhani istahti nojatuoliin vastapäätä ja kertoi, että hänen Lions Clubin kaverinsa oli suositellut mua hänelle. Mietinkin hänen soittaessa, miksi hän puhui jo suoraan palkkaamisesta, eikä edes kysellyt hintaa. Tuo Lions Clubin heppu oli yksi ensimmäisiä asiakkaitani muinoin. Heillä oli tiedossa mitä palvelu noin suunnilleen maksaa.

Hinnoittelu oli muodostunut aikanaan siellä ravintola Kappelin narikassa, kun sain ensimmäisen keikkani. Silloin mulle tarjottiin mielipuolinen korvaus työstä, jota en edes osannut tehdä. Sitten tuo hintatieto jäi kummittelemaan, ikään kuin se olisi ollut minun määrittelemä. Asiakkaista suurin osa oli sellaisia, joille ei ollut merkitystä mitä palvelu maksaa, kunhan he saisivat selvitettyä suhteensa tilan. Pääosa keikoista kun oli parisuhteisiin tai aviorikoksiin liittyviä. Yritysten hävikinvalvonnat ja koeostot olivat sitten asia erikseen ja hinnoiteltu järkevämmiin, kuten vakuutuskeikatkin. Muuten ne keikat olisivat jääneet saamatta. Mennäänpä kuitenkin Juhaniin murheeseen.

Juhani oli ollut naimisissa neljä kertaa. Jokaisessa avioliitossa oli lähtenyt eron hetkellä iso siivu omaisuudesta. Juhani oli jämäkkä yritysjohtaja, mutta ihmissuhdepuolella hän ei ollut kuuminta hottia naisten makuun. Näin hän itse itsensä määritteli. Tuosta syystä hän oli suhteissa aina se, joka kuunteli, kun nainen kertoi miten mikäkin tehdään. Juhani kertoi olleensa tossun alla jokaisessa avioliitossa alusta loppuun. Sydämen ohitusleikkaukseen mennessään hänen edellinen vaimonsa oli ennen leikkausta kiikuttanut allekirjoitettavaksi testamentin, jossa hän olisi ainoa edunsaaja kuolemantapauksessa. Melko huomaavainen tapa toivottaa onnea leikkaukseen.

Nyt hänellä oli viides avioliitto tuloillaan, vain jokin aika sitten tapaamansa naisen kanssa. Se kuulosti omaan korvaan hiukan huolestuttavalta ja mahdollisesti siltä mitä se sitten olikin lopulta.

Juhani ja tuo nainen olivat tavanneet erään erittäin kalliin hotellin terassilla, jossa Juhani oli naisen usein nähnyt, milloin missäkin seurassa. Tuolla tapaamiskerralla nainen oli mennyt tekemään tuttavuutta Juhanin pöytään. Ilta oli sujunut mukavasti ja oli selvinnyt, että nainen oli jäänyt leskeksi jokin aika sitten.

Keskustellessa selvisi, että molempien varallisuus oli huomattava, naisen perittyään miehensä ja sukunsa pääomia ja oltuaan itsekin yrittäjänä kiinteistöpuolella pitkän elämänsä. Lähtökohdat vaikuttivat siltä osin ihan hyviltä. Juhanin ja naisen tapaamiset olivat usein kyseisellä terassilla ja muutamasti he olivat päätyneet sen hotellin sviittiin, vaikka molempien kodit olivat melko lähellä. Naisella oli Eirassa kolmio, jossa oli ollut meneillään massiivinen remontti.

Nainen oli kertonut, että ennestään ihan ok-kuntoiseen huoneistoon oli meneillään totaalinen uudistus keittiötä ja kylppäriä myöten. Sen vuoksi hän ei viettänyt aikaa kotonaan, vaan asui hotelleissa remontin ajan. Juhani mainitsi ihmetelleensä kuitenkin sitä, että hänelle ei oikein selvinnyt, missä hotellissa nainen pääosin asui. Hän oli saanut vain epämääräisiä toteamuksia, että vähän siellä ja tuolla.

Omaan korvaani se kuulosti jo tuossa kohtaa todella omituiselta pohjalta avioliittoon, vaikka en nyt voinut varsinaisesti väittää olevani mikään suhdeasiantuntija. Kysyin Juhanilta, mistä tämä avioliittoajatus oli lähtenyt liikkeelle, koska heidän tuntemisensa vaikutti varsin pintapuoliselta. Juhani kertoi, että nainen oli hyvin vanhoillinen arvoiltaan ja esimerkiksi intiimimpi suhde ei ollut mahdollista avioliiton ulkopuolella. Juhani taas oli ollut ilman naisen tuheroa jo vaikka kuinka kauan, joten alakerta vei miestä varsin vahvalla kädellä.

Juhani kertoi naisessa olevan kaikki mitä hän naisesta toivoi. Hän oli reilusti nuorempi, hoikka ja kaunis. Lisäksi naisen varallisuustaso sai Juhaniin vakuuttuneeksi, ettei nainen ole hänen rahojen perässä.

Juhani käsityksen mukaan pelkkää kiinteistövarallisuutta naisella oli useamman miljoonan edestä ja käteisvarojakin oli tulossa huomattava määrä, kunhan miehen perunkirjoitukset olisi hoidettu. Ihmettelin Juhanille sitä, että hädin tuskin naisen ex-miehen kroppa on viilentynyt ja nainen olisi jo valmis avioliittoon toisen miehen kanssa. Se hiukan haaskahti suunnitelmalliselta menolta hankkiutua naimisiin ja sitten miehestä eroon tavalla tai toisella.

Mikä lie ollut eksän kuolinsyy? Oliko se saanut epähuomiossa paistinpannusta päähänsä, vai kuollut myrkytykseen, juotuaan aamukahvissaan Kodin Putkimiestä? Näihin ei ollut mitään vastausta, koska nainen ei halunnut puhua tuosta edellisestä liitostaan. Juhani sanoi sen ymmärtävänsä, koska olihan suruaika menossa ja nainen kokenut ison menetyksen. Juhani ei tiennyt edes sitä, kuinka pitkä liitto naisella oli takana.

Syy miksi minä istuin nyt sillä helvetin kalliilla sohvalla, oli Juhanille syntyneet ajatukset, että mahtaako kaikki olla kuten nainen oli kertonut. Heidän istuessaan jälleen hotellin terassilla keskellä päivää Juhaniin pyynnöstä, nainen oli mennyt sivummalle puhumaan puhelimeen puhelua, josta osan Juhani oli kuullut. Nainen oli puhelimeen selittänyt olevansa kipeänä ja että pääsisi vasta huomenna töihin. Tuo oli ihmetyttänyt Juhania, koska nainen ei kertomansa mukaan ole ollut koskaan palkkatöissä, vaan yrittäjänä.

Juhani kun oli puhelun jälkeen kysynyt, että onko nainen siis palkkatöissä jossain ja että onko hän kipeänä, nainen oli valahtanut kalpeaksi ja tunnelma oli muuttunut jäätäväksi, vaikka heillä oli hetki sitten ollut oikein lämmin meininki.

Nainen oli sitten tiuskaissut Juhanille, että hän huolehtii omista asioistaan ja Juhani omistaan. Se oli tehnyt pienen loven rakkaustarinaa, koska edes aika vietävissä ollut Juhani ei pitänyt sitä reaktiota normaalina. Ilta kuitenkin jatkui maistissa ja venyi pikkutunneille. Juhani oli myöhemmin palannut vielä samaan aiheeseen ja kysynyt, olihan naisella kaikki ok ja että kertoisihan nainen hänelle, jos on jotain murheita.

Nainen oli jälleen vetänyt kusettajille hyvin tutun kortin ja tiuskaissut Juhanille, että hän ei pidä että hänen asioita kysellään. Humaltunut Juhani vain lepytteli uudestaan naista tuon jälkeen ja maksoi naiselle hotelliyön kyseisen mestan sviitissä. Nainen halusi nukkua yksin, koska heidän suhteensa oli naisen mielestä epävarmalla pohjalla, Juhanin sivuutettua naisen avioliittopuheet kerta toisensa jälkeen. Juhanilla se oli pistänyt korvaan hiukan, että suhde ei etenisi lainkaan, ellei pappi sano ensin aamenta.

Kysyin Juhanilta, miksi hän roikkuu tuollaisessa naisessa, jos suhde ei etene? Juhani oli vahvasti hurmaantunut naisesta ja oli täysin valmis papin eteen jälleen kerran, mutta hän halusi vielä varmistaa, ettei naisella ole jotain salattavaa, koska naisen taustoista puhuminen muutti aina tunnelmaa kireäksi. Siitä sitten lähdettiin sorvaamaan toimeksiantoa, jonka tehtävänä oli ottaa selvää, miksi nainen muuttui kireäksi hänen asioista puhuttaessa. Ei Juhanin nenä tällä kertaa ihan huono ollut.

Ajauduin 90-luvun alussa vahingossa tekemään yksityisetsivän töitä, joiden puitteissa selvitettiin aviorikoksia, vakuutuspetoksia ja yritysten henkilöstön tekemiä varkauksia. Koulutusta tai aiempaa kokemusta tähänkään työhön ei ollut ja sen kyllä usein keikalla huomasi. Vaikka selvitimme rikoksia ja parisuhteiden epäselvyyksiä, menetelmämme ottaa selvää asioista olivat usein rikollisia. Esiinnyimme poliisina, uhkailimme kohdehenkilöitä ja menimme omin päin yrityksiin sekä koteihin, jotta saimme asiakkaalle parhaan mahdollisen lopputuloksen. Tärkeintä oli selvittää tapaus, keinoja kaihtamatta. Vastoinkäymisiä riitti ja työn hohdokkuuskin kirjasta selvinnee. Kerron myös pieleen menneitä tapauksia, joissa vähäinen kokemuksemme tuli kintuille.

Seurantakeikat 1-15

9

789528 082217